

seende vil afvente, hvad den ene eller den anden Minister vil gjøre, vil Ingen bebrejde os, at vi afvente, hvad han vil gjøre (Hør!).

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjært af følgende Medlemmer: Jespersen, Wilkens, Witth, Rothe, Lyffe, Neergaard, Høier, L. Skau, Rasmussen, N. Petersen, Clausager, L. Hansen, Fuglede, Nørgaard, Grønborg og Steen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afslutning af Forhandlingerne med 57 Stemmer mod 10.

Man gif da over til Afstemning over Lovforslagets § 3 og de dertil hørende Uendingsforslag, hvorved

1) Forslag af J. A. Hansen:

3 Die Passus foreslaaes indskudt imellem „Forening“ og „udgivet“: „forfattet eller“ forkastedes med 48 Stemmer mod 19.

2) Lovforslagets § 3, saalydende:

„For Skriftets Indhold paahviler Ansvareren, der paa Skriftet har navngivet sig som Forfatter, naar han enten, da Skriftet udkom, havde fast Bopæl her i Riget, eller ved Sagens Anlæg er inden Statens dømmende Myndigheds Omraade.

Er ingen saadan Forfatter nævnt, paahviler Ansvareren under lige Vilkaar Udgiveren, dernæst Forlaggeren eller Commissionshandleren, endelig Bogtrykkeren.

Naar i et af Flere i Forening udgivet Skrift den Enkelte træder frem som Forfatter eller Udgiver af visse tilstrækkeligt affondrede Dele af samme, bortfalder forsaavidt Ansvareren for de øvrige Forfattere eller Udgivere.“ vedtoges med 62 Stemmer mod 13.

Formanden: Jeg skal dernæst sætte Lovforslagets § 4 under Forhandling. Der hører til denne § intet andet Uendingsforslag, end det, at S'en udgaaer, hvilket vil finde sin Afgjørelse ved Afstemning over selve S'en. Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Spandet: Jeg ønsker, at denne Paragraph skal udgaae; ved den er Pressen sat under Politiets specielle Opsyn. Vi ere alle under Politiets Opsyn, men under dets specielle Opsyn er ikkun mistænkelige Personer, del vil sige Saadanne, som enten

have begaaet en Forbrydelse, eller om hvem man maa vente, at de ville begaae en Forbrydelse. Jeg synes, at det er nedværdigende for Pressen, at den skal være i en saadan Stilling. Dernæst paalægges Paragraphen Pressen, eller Boghandleren, eller Forlaggeren, eller overhovedet dem, som befatte sig med Skrifers Udgivelse, en Skat, idet der af ethvert Skrift, under en vis Straf, skal afleveres Exemplarer til Politiet. Det Naturligste synes at være, at, naar Politiet har Formodning om, at der i et eller andet Skrift er Noget, som kunde blive Gjenstand for Baatale, og Politimesteren ikke allerede er i Besiddelse af Skriftet eller paa anden Maade kan faae det, han da kjober et Exemplar, og at Betalingen herfor udredes paa samme Maade som Sagens Omkostninger udredes, hvis der bliver anlagt Sag, og hvis der ikke bliver anlagt Sag, saa paa samme Maade som Omkostninger udredes, hvor en Undersøgelse anstilles, naar der er Mistanke om en Forbrydelse, men der ikke fremkommer saadanne Oplysninger, at der findes Grund til at anlægge Sag.

Varfod: Da Regjeringen i Foraaret fremlagde et Udkast til en Trykkefrihedslov, bestod det af 20 Paragrapher; i Landsthinget blev det forkortet til 18 Paragrapher, og de 5 Herrer, som nu have indgivet et Forslag, have igjen indskrænket det til 17 Paragrapher. Nærværende Lov har altsaa en Tilbøielighed til at miste et Par Paragrapher, eller i det Mindste een, paa enhver af de Vandringer, den gjør frem i Livet; jeg vil haabe, at den ikke opgiver denne Bane, men at det vil blive saaledes ved, og navnlig skal jeg da anbefale § 4 til at gaae ud. Jeg for mit Vedkommende kunde vistnok have stor Tilbøielighed til at anbefale hele Loven til at gaae ud, men man maa naturligtviis finde sig i Omstændighederne, og Ingen maa gaae udelukkende og eensidig efter sine egne Anskuelser, men man maa see at finde Noget, man kan forliges om. Smidder tid for mit Vedkommende vil det væsentligt beroe paa, om § 4 bliver staaende eller ikke, hvorvidt jeg kan stemme for hele Loven eller ikke. Forfattere skulle allerede til de offentlige Bibliotheker aflevere 3 Exemplarer af Alt, hvad de udgive; dette er nu vel ikke saa farlig en